

módon teszik meg.

A korábbi évekhez hasonlóan idén is részt vett a búcsún Dávid Ibolya, a Magyar Demokrata Fórum elnöke, valamint Harrach Péter, az Országgyűlés alelnöke is. A búcsún a Magyarok Világszövetségének önkéntesei aláírásokat gyűjtöttek az anyaországi zarándokoktól a kettős állampolgárság bevezetése érdekében, a csíksomlyói Jakab Antal Tanulmányi Házban pedig érdekes kiállítást rendezett be a Reménység Szigete központ a bulapesti Erdélyi Gyülekezet tízéves történetéről.

*Lukács Csaba (Csíksomlyó)
Magyar Nemzet 2004. június 1.*

Pünkösd után

Igaz: az esztendő két napjára, pünkösd szombatjára és vasárnapjára a székely - és ennél még több is - a romániai magyar katolikusok „fővárosává” lép elő az immár Csíkszeredához tartozó - Csíksomlyó.

Olyannyira „fővárosává”, hogy ezeken a napokon nemcsak Székelyföldről érkeznek ide zarándokok, hanem az egész országból, sőt határainkon túlról is sokakat vonz ide a székelyek - mondhatni - kivételesen erős Mária-tisztelete. És nem csupán római katolikusokat: protestáns testvéreink is szép számmal jönnek el Csíksomlyóra, őket is magába olvasztja a többszázézes, együtt éneklő imádkozó, igét hallgató tömeg. Talán egy újfajta, szívből fakadó ökumenizmus csírája is szárba szökkenne a pünkösdi búcsú alkalmával Csíksomlyón?! Adná a Fennvaló, hogy úgy legyen. Ne kiabáljuk el a dolgot.

Ám vajon csak ez a két nap, pünkösd szombatja-vasárnapja vonzza a zarándokokat Csíksomlyóra? Csak ezen a két napon imádkoznánk itt a Szűzanyához, „emlékeztetve” Őt, hogy első Szent Királyunk óta Őt tekintjük védelmezőnknek, legfőbb szószólónknak? Csak pünkösdkor várunk az „elmét derítő Tiszta Láng”, Szentlélek Isten eljövetelét?

Aligha. Talán nincs az esztendőnek olyan napja, amikor ne érkeznének a kegytemplomhoz újabb és újabb zarándokcsoport-látogatók. Mária szeptemberi-októberi ünnepein is számosan gyűlnek össze, de ami fontos: hétköznapokon is jönnek. Nemcsak kíváncsi turisták - főként zarándokok érkeznek, hogy az imára ihlető kegyszobor tövéből fohászkodjanak a Szűzanyához. Jönnek dolgozó hétköznapokon is, egész évben úgy - legfennebb nem olyan nagy tömegekben - mint Medzsugoréba, vagy Santiago de Compostellába, szent Jakab apostol sírjához. Jönnek, mert a Szűzanya gondoskodó szeretetére egész életükön át, az év minden napján szükségük van - mint ahogy a Szentlélek Isten lelket elárasztó világosságát se nélkülözhetik. Isten és a Szűzanya iránti szeretetet és föltétlen bizalmat legtömörebben - és legtalálóbban - számomra egy nagy tarisznyás csángó néni fogalmazta meg, amikor valaki meg találta kérdezni tőle, miért jött Csíksomlyóra? „Én a jó Máriához” - volt a válasz. „És mondja: Mi jót kér a Szűzanyától?” - kíváncsiskodott tovább a kérdező. „Én lelkem, semmit se kérek tőle. A Jó Mária úgymint jobban tudja, mi kell nekem.”

Ezzel a hittel látogassunk el Csíksomlyóra, amikor tehetjük, - akár lélekben is - ezzel a hittel forduljunk Máriához, ezzel kérjük a Mindenhatót. Ezzel a föltétlen bizalommal imádkozzunk. Mert Csíksomlyó, a pünkösdi többszázézes együttlét - hitünkben is megerősít. Azokkal is, akik lélekben zarándokolnak el oda.

*Fodor Sándor
Szent Mihály Üzenete
2000 június*
